

Kysymyksiä ja vastauksia.

Halullisia lukijoita pyydetään lähettämään toimitukselle kysymyksiä lehden ohjelmaan kuuluvilta aloilta ja samaten kirjallisesti vastaamaan lehdessä painettuihin kysymyksiin.

X. Kysymys. J–s. *Olen tehnyt spiritistisiä kokeiluja, joista on ollut lupaavia tuloksia, mutta kun puuttuu perusteellista tietoa menettelytavoista niiden monipuolisien vaarojen ehkäisemiseksi, jotka ehkä voisi mainituista seikoista johtua, pyydän »Omantunnon« hyväntahtoisesti esittämään, mistä voisi saada varmoja ohjeita mainitulle asialle.*

Vastaus. X. Vaaroista vapaa on se, jonka vaikutin ja tahto on puhdas, epäitsekäs ja kaikkien ihmisten parasta tarkottava. Yliaistillista tietoa ei pidä etsiä uteliaisuudesta tai vallanhimosta. En kehota ketään kehittämään itsessään mediumistisiä kykyjä, sillä se viepi vain säännöttömään »astralismiin«; kaikki synnynnäiset mediumit ovat ihmisiä, jotka jossain edellisessä ruumistumassa ovat koettaneet kehittää itsessään astralisia kykyjä. Todellinen henkinen kehitys käy sitä vastoin toista suuntaa: se kehittää ensin luonnetta, tahtoa ja älyä, ymmärrystä – sitten psyykkiset voimat puhkeavat itsestään eloon.

Mutta se, joka tahtoo tieteellisesti tulla vakuutetuksi spiritistisistä ja mediumistisistä tosiseikoista, käyköön jonkun jo valmiin mediumin istunnossa ja tutkikoon niissä esiintyviä ilmiöitä.

XI. Kysymys. M. K. *Onko raamatussa mainitut ihmetarinat ja ihmetyöt tosia vai ovatko aiheettomia satuja?*

Vastaus. X. Raamattua voi lukea kahdella tavalla: eksoterisesti ja esoterisesti. Lukea raamattua esoterisesti on ymmärtää sen sisäinen, salainen merkitys, joka on erilainen riippuen siitä, minkä tason kannalta sitä lukee eli mitä »avainta« käyttää: vain harvat osaavat lukea raamattua tällä tavalla. Toinen, yleinen tapa lukea raamattua on eksoterinen, ulkonainen, jolloin se esiintyy meille historiallisena kertomuksena menneen ajan tapahtumista. Tämä viimeinen lukutapa on kysyjän mielessä, kun hän epäilee, ovatko raamatun kertomat ihmetapahtumat tosia. Tähän kysymykseen täytyy nyt antaa kaksi vastausta:

1. Kuinka luotettava raamattu yleensä ja yksityiskohdissaan on historiallisena todistuskappaleena, sitä tutkii tieteellinen raamatunkritiikki. Tämä kritiikki ei missään suhteessa vähennä, vaan päinvastoin enentää raamatun arvoa pyhänä kirjana. Sillä vaikka selviäisi, ettei mikään raamatun paikka ole historiallisesti täysin luotettava (mikä ei tule tapahtumaan), selviäisi kuitenkin kirjan suuri merkitys salatieteellisenä ja vertauskuvallisena teoksena – ja arvaamaton henkinen voittohan olisi kristikunnalle oppia lukemaan ja ymmärtämään raamattua oikealla esoterisella tavalla!

2. Vaikkei raamatunkritiikki vielä ole päässyt lopullisiin tuloksiinsa, on varsinkin salatieteilijä ja yliaistillisten tosiasiaintuntija siinä asemassa, että hän kykenee lausumaan varmoja mielipiteitä raamatun kertomuksista. Niinpä hän ainakin useista raamatun ihmekertomuksista sanoo: miksikä ne eivät olisi tosia? Miksikä Jesus ei olisi tehnyt »ihmetöitään«? Miksikä eivät apostolit olisi parantaneet sairaita? Miksikä ei Johannes olisi nähnyt kaikenlaisia »ihmenäkyjään«? Tapahtuuhan semmoista tänä päivänä! Ihminen, joka on kehittänyt itsessään mesmerisen lääkevoiman, parantaa sairaita »käteen päälle panemisella« aivan niinkuin Jesus ja apostolit. Teosofisen Seuran presidentti eversti Olcott on sillä tavalla parantanut tuhansia Intiassa – hermotautisia, sokeita, kuuroja, mykkiä j. n. e. Ja mitä näkyihin tulee, ovat ne tuttuja asioita kaikille klärvoajanteille ja kaikille muille, joilla on ollut selvänäköisiä kokemuksia. Ovatko tällaiset näyt korkeita, yleviä ja opettavia vai ovatko ne alhaisia ja häiritseviä, se taas riippuu ihmisen omasta henkisestä kehitystasosta ja karmasta. Toiselta puolen on olemassa »ihmetöitä«, s. o. okkultisia ilmiöitä, joita ainoastaan vihitty adepti saattaa suorittaa itsetietien, vaikka niitä myöskin kykenevät tekemään näkymättömän maailman olennot mediumin avulla spiritistisessä istunnossa. Semmoisia ilmiöitä ovat esim. n. k. ilmaannosto ja monistelu-ilmiöt. Jesuksen kulkeminen veden päällä oli samanlainen levitatsioni-ilmiö kuin spiritistisissä seansseissa

tapahtuva mediumin ilmaannosto, vaikka Jesus teki sen täydessä tajussaan ja omasta tahdostaan. Ja jos hän ruokki 5,000 miestä viidellä leivällä, täytyi hänen käyttää psyykkistä voimaansa monistelu-ilmiöön; tämänlaatuista kerrotaan meidän päivinämme madame Blavatskystakin, joka monta kertaa todistajain nähdessä kahdisti sormuksen tai muun jalokivikoristeen. Mitä vihdoin koskee Jesuksen esiintymistä kuoleman jälkeen, oli se vapaaehtoinen materialisatsioni, jota tänä päivänä muistuttavat spiritistisissä istunnoissa tapahtuvat aineistumiset mediumin avulla.

Pitämällä kiinni tuntemistaan tosiasioista täytyy yliaistillisten ilmiöiden tutkijan myöntää, että semmoiset »ihmeet« jommoisista esim. uusi testamentti kertoo, ovat epäilemättä voineet tapahtua. Toinen kysymys on, ovatko ne tapahtuneet – mutta mitä syytä meillä on sitä epäillä? Että taas asiaan perehtymättömän ihmisen »järki« ei pysty niitä ymmärtämään, johtuu luonnollisesti siitä, että hänen tietonsa ja kokemuksensa vielä ovat vähäiset. Mutta samassa määrin kuin ne kasvavat, kasvaa myöskin hänen järkensä yhä enemmän ja enemmän ymmärtämään. Luonnossa on paljon »tuntemattomia lakeja« ja ihmisessä paljon »salaisia voimia«, joita totuuden etsijän on velvollisuus tutkia. Kaikki »ihmeet« ovat vain näennäisesti »yliluonnollisia«. Itse asiassa ei ole mitään ihmeitä eikä mitään yliluonnollista – mutta äärettömän paljon semmoista, joka tapahtuu toistaiseksi tavalliselle ihmiselle tuntemattomien luonnonlakien avulla.

XII. Kysymys. J. K. S–s. *Kuinka minun tulee ymmärtää edellä kertamani unet? Mistä johtui, että sain tulevista tapahtumista edeltäpäin niin varmat ilmoitukset?*

Vastaus. X. Kertomanne unet (kts. tämän lehden kirjoitusta »Uniklärvoajansia«) olivat nähtävästi telepatista laatua; senkaltaisista unista saatatte kirjassa »Mitä on kuolema«, siv. 32-35 ja 46-49, lukea tarkemmin. Tämmöisten kaukovaikutusten mahdollisuus perustuu siihen, että ajatukset ovat olioita, s. o. mentali- ja astraliaineen värähtelyjä; ihmiset ovat ikäänkuin sähköpattereita, jotka alinomaa lähettävät ajatusväreilyjä ympäröivään avaruuteen. Jos ihminen ajattelee poissa olevaa ystäväänsä kyllin voimakkaasti (kuten esim. tapahtuu kuolinhetkellä), lähtee väräily ystävän luo ja koettaa päästä hänen tietoonsa. Ihmisen astralitajunta on vastaanottavaisempi tämmöisille väräilyille kuin hänen fyysillinen tajuntansa. Sentähden kaukaa tullut ajatus helpommin näyttäytyy hänelle unissa kuin valveilla ollessa. Nukkuessa on nim. ihmisen tajunta siirtynyt astraliruumiiseen ja astralitasolle.